

I *Ungarn* er efter Loven af 1876 Vaccination obligatorisk for Børn under 1 Aar. Denne Lov kompletteres gennem en Lov af 1887, som paabød Revaccination af Børn under 12 Aar og i visse Tilfælde obligatorisk Vaccination af voksne.

Undtagne er Børn, som har haft Kopper eller er vaccineret 3 Gange uden Anslag. Temporært undtagne er syge Børn.

I *Italien* begyndte Vaccinationslovgivningen i 1859, og da den viste sig utilstrækkelig gennem store Koppepidemier, udfærdigedes en anden Lov 22. December 1888, men Forordningen om dens Gennemførelse kom først 31. Marts 1892 og er ændret 30. December 1923. Efter denne Lov er Vaccination obligatorisk for alle italienske Undersaatter og for Børn i 2. Halvaar efter deres Fødsel.

Vaccinationsattest er obligatorisk for at faa Adgang til Skoler, Uddannelsesanstalter, Fabrikker og Værksteder.

Revaccination er paabudt i 10—11 Aars Alderen.

Endvidere kan Revaccination paabydes, hver Gang det skønnes nødvendigt af Hensyn til Faren for Sygdommens Udbredelse.

Lande uden tvungen Vaccination.

England. Den grundlæggende Lov er »Vaccination Act« af 1867, hvorefter Vaccination er obligatorisk for ethvert Barn, inden det bliver 3 Maaneder, saafremt dets Helbredstilstand ikke var til Hinder derfor. Denne Lov er bleven ændret ved Loven af 1898, der forlængede Fristen til 6 Maaneder, men indførte den saakaldte »Samvittighedsklausul«, som i Loven af 1907 ændredes saaledes, at Adgangen til at blive fritaget for Vaccination gjordes endnu lettere, idet Forældre eller Værger, som inden 4 Maaneder efter Barnets Fødsel afgiver en højtidelig Erklæring om, at Vaccinationen efter deres bedste Overbevisning vil være skadelig for Barnet, ikke ifalder Straf.

Der fordres altsaa ikke Lægeattest, og den obligatoriske Vaccination af 1867 er realiter ophævet.

Dette har medført en stærk Nedgang i de primære Vaccinationers Antal (Vaccinationsindex i 1917: 70,9, i 1927: 44,9), men ogsaa en Opgang i Koppetilfældenes Antal fra 311 Tilfælde i 1919 til 14 787 i 1927 og 12 420 i 1928. Heldigvis for England har Kopperne været milde, men der maa dog opretholdes særlige Hospitaler for denne Sygdom. I 1929 fandtes saaledes i England og Wales 331 Hospitaler med tilsammen 7412 Pladser alene for Kopper.

I *Schweiz* findes der ikke for Tiden Forbundslove om obligatorisk Vaccination; men en Del Kantoner, særlig de franske, har kantonale Bestemmelser om Vaccination. Man kan sige, at der paa en Maade findes obligatorisk Vaccination i 8 Kantoner; der er Skoletvang og ethvert Barn maa ved sin Indtræden i Skolen præstere Vaccinationsattest. I nogle Kantoner kan tvungen Vaccination anordnes under Epidemier, og Resten — særlig de tysktalende — Kantoner har ingen Vaccinationsbestemmelser, hvorfor ogsaa den Koppepidemi, som herskede 1921—25, saa godt som udelukkende var begrænset til disse Kantoner og angreb i 1921: 596, 1922: 1153, 1923: 2126. I dette Aar vedtog Forbundsraadet en Bestemmelse om, at hvis et Koppetilfælde optraadte i en Kommune, skulde alle i Huset og alle, der havde været i Berøring med Patienten, vaccineres eller revaccineres. Hvis der optraadte et Tilfælde til i samme Kommune eller Nabokommune indenfor 14 Dage efter 1. Tilfælde, var de kantonale Myndigheder forpligtigede til straks at beordre og gennemføre Vaccination, hvor der var Fare for Infektion. Resultatet blev, at Tilfældene straks sank omtrent til det halve i 1924 og i de følgende Aar hurtigt aftog, saa Epidemien var ophørt 1927.

Epidemien kostede den schweiziske Forbundsstat og Kantonerne 2 350 000 Guldfra.

Holland har i Lov af 4. December 1872 Bestemmelser om Vaccination som Følge af en Koppepidemi 1871. Denne Lov er endnu i Kraft, men modificeret og kompletteret. Efter Bestemmelserne findes ingen almindelig Vaccinationspligt, men uvaccinerede Lærere og Børn kan ikke faa Adgang til offentlige Skoler. Som Følge heraf vaccineres de fleste